

24 maart

“Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?”

Openbaring 6:16,17

De natuur wordt vandaag haast als goddelijk aanbeden. De mens, die zo rationeel en materialistisch geworden was, laat zich in het nieuwe levensgevoel drijven door postmodern denken en new age ideeën. Het gevoel is het kompas geworden. In vroegere tijden werden goden genoemd naar weertypen, storm of onweer, ook werden goden gediend in de hoop betere oogsten te krijgen. Dit soort afgoderij werd met de komst van het geloof in de Here Jezus overwonnen. Vrijmoedig werd de natuur, die van zijn godheid ontdaan was, bestudeerd. Zo kon natuurkundig inzicht ontwikkeld worden.

Vandaag echter is er een enorme opleving van dit ouderwets heidendom. Kerken lopen leeg, de natuur wordt weer aanbeden. Zeker, er is ook zoiets als bijbels rentmeesterschap, maar dat is toch iets anders dan wat dier- en milieuactivisten voorstaan. Alles moet het etiket ‘groen’ dragen.

In ons bijbelgedeelte openbaart de Here God zich, Zijn aangezicht wordt gezien, Hij staat boven de natuur, heeft die immers geschapen. Nu gebruikt Hij de natuur, om Zichzelf als opperheer te tonen. Helaas bewerkt zelfs dit geen verandering bij de mensen. De rampen die plaatsvinden, roepen enorme wereldwijde bidstonden op. Het gebed gaat echter niet tot God, geen berouw of inkeer, maar volharding in afkeer van God. De mensen roepen de natuur te hulp in hun verzet tegen God. De mensen kruipen in holen en tussen de rotsen en vragen bergen op hen te vallen. Dit is het ultieme verzet, het tot in de uiterste consequentie doorgevoerde neen tegen God. De mensen zullen ook zoveel angst kennen dat zij de dood verkiezen boven het leven. Het laatste Bijbelboek openbaart ons de weg van de wereld en nodigt ons uit de weg van de Here God te gaan. Op welke weg bevindt u zich, waar volhardt u in?